

במסגרת שלטון

על מה נאחז החלטות אלו?

מה התחשב? יהאול היתה רחוק ובוזז וחולק על פני תבואה - אומרים תנ"ך

תנ"ך - 15 מאבד בהם

בוזז - 15 מאבד מדי

וחולק על פני תבואה - 15 יין להחליב צינור של ילד.

יין נחלבה לאומה נאומה, בעזרת מדע וטלוחים. היא סאל החוכמה בין אומות העולם.

תנ"ך וא מתפללים ממנה אלא מקבלים אותה כמלכה, שאני- הם מתארים אותה כחולק.

* מנצח שני, אנו מנצחים אצל תנ"ך התייחסות הסופר לחוכמת יין:

שם היה אבי אבות יין, והסיוק אומר: יפת אוקים יפת וילכו באהלי גל - יפת צדק אמרה, אנו -

תרבות חוכמה.

תרבות יין היא תרבות יפה, מלמדה ומפתה. היונים הכירו צימס בלילה, קידמה כל תחום:

אומנות, דרמה, מדע ופילוסופיה.

← מדוע מתארים אותה תנ"ך כחולק? איזו כוונה קיימת בתרבות היונית?

המאבק שניהו החלטות עם היוונים, וא היה מאבק פניי... עיקר של המאבק היה לשימור א

הצבנות היחודית של יהודי. כדי אבדן את גוף האויים של תרבות יין. על החלק קיומה של

תרבות ילדול, חלבו אהפחן בהבדלים המהותיים לבין ערכי ההבדור אבן הצרכים שלהו חלופים

בעני היוונים:

תרבות יין / בין ליהוונים הצליחו בחוכמתם אהספיר העפנות טבע המרחלול בעוד, ואף ראו הצלחה בתחומי

תרבות ילדול / מדע ניספים, ראו היוונים בלבלו של האדם מלאה ללאן אמרה ממנה. הם הצמיחו את האדם בחיפץ

הכריאה.

הכרת יאני צו הביאה אותם אסתם את תרבות גוף האדם, כבטני אכחו של האדם וחכמתו.

אצותם, תורה ילדול אף היא מחממה את האדם. היתה מטרה באיוניתו של האדם, אף

מטרה אנו מה מנתן העולם. השלט האחד והכל יטו. העולם נברא כדי למעלה רצון ה'.

באת אומרי: נקודת המחלוקת בין יין ויהודים:

היהודים: הקבה איון וכל המעשים צפ בתורה

היוונים: האדם איון וכל המעשים עם השלם והגיון.

מהור המאבק / מדע הרוח וחכמת הטבע המתאפיינים בחיפול אחר החוכמה, כאהרם החוכמה - הם נקודת

בין היהודים אהפד / מפגש ודמיון בין היהודים ויוונים, אף גם נקודת צימור ומאבק.

היועיר / יין וא קבלה את הסגנון של ח" ילדול לט החכמה הוא בלבל ווכמת הרוח, כדי אלוה

את כבוד ה'

יין וילדול הו סתמו. היתה פה התנגדות מהותית.

בשנת 2014

אם צוקא קאן שט אהם מלוח מלוח - היתה התנגדות כזו חזקה.

וכן מסביר המהלך את מלמצי מלמצי הונגריה בלוח.

יפקייה קצב צמח וחוכמה ומהרה (שעמם קאו וצונו ית) היה גורם שצו אהב מהם מלוח התורה.

כי אין צוקא מתקנא אלא בעבור שמואל אפיכך כצו אהב מהם התורה.

צוקא מלוח קרבתי אצמי מצד החוכמה קבר צונם של הונגריה והלכת מההודים את התורה.

הקבולה והחוקים מה מאלה המצומ למחבר הים אסן אולוקים.

המחמה הצי שבין יון איטליה היתה מחמה אחים ואמות מחינה רוחנית.

הונגריה צו אפני את אמו חוק לילוח התנשאו מאלים את האמונה שלהם בקו אחד.

שבוא לים ואלו וקלה את רצונו בתורה הקד.

כונה צדוניה צ של הונגריה מקובלת בהכרח על הונגריה, שאנו מוספים בתפילת היום כס.

ימי התערה, כמו שצמחי: "אבל כחם תערתן וארבעים מחוקי רבנות."

מה למאסין את התקופה הצי שסגם ראשונה בהמסורה קוצב מושג מתנועה - כס הונגריה בתלוח.

מכאן ין ביספיתם וקפמיה הצומה בהכרח יהודים-אלו הם המתענים.

מוציא לאור

בספרו זילמן

חוקה

1. תפקיד: כהן כפאן - פ' בעבר, אצד העצמון החלטותאם זו היונים, ומ העלמן היה כהן כפאן.
"בשנתו ישראלי או אויביהם ואבדום העלמים וחמילה המודל כפאן היה ונכנסו אהיל ואלו
מקצו למן שחור במקדל אלא פק אחד, ואל היה בו אפדוק, אלא וים אחד כפאן, אהדוקו
ממע נרות המערכ למונה ימים, עז שכתל ציתים והוצאו למן טהור" (מבא פ' מהלכות חופה)

2. לש התו: חוקה: א. חוקה המעבד אבית המקדל

ב. חטי-כה, לפיוס פ' כפאן נמו מאויביהם.

3. מבוא התו: "על אים ימים טובים קהלו והודאה" (שבת כ"ג)

הנקודה המרכזית בחוקה היא ההודאה והוא על ניסיון לשלש עתו

* אומר הלכה אחרת על קמאר בן: "ע' להכין קודל הישועה מהשית והוא וחדו כל אבסד

עין המשום האחר הנס אלוים, וכן צביק להיות כפאן כלמיקל אציה, ישועה ומתנה הטע

בזבל חסד ה', וכפי הלכה והודיה שעתה כן, (לדוג אצו) אדחת

כלאום מודה ומלכה על חסדו ה', הקבה מצדו ממליק אמת או טובות (לפחות

* ימו המעבר, המצין הודאה אהקבה גם על שאר העיסם לשוליה וכו.

(לפיה כפאן שבו הישועה באון מאמ ה', ואלו קבועה החלטותאם)

4. מצות היום: הדוקת נרות

מדי ערה מדוקים נרות בהתחייבותם או בהחלטה כדו לייבאו על ידי עוקרים ולבים

המצוה היא אהרחה ב'ה' ציטו ניסא, כוארי, וצטו את המצוה באופן המכוסס את הנס

ומכרץ שלח והודיה אהקבה על ניסו הקדושים

5. מונה החוקה

9

307

כשאנחנו מסתכלים על המדינות. אומנם רצוננו להזין אך קרה ככה צדד. איך נהיה לנו
 מוסף של יהודים שכלים ופוליטיקאים. האוי
 הפך הלאו של היוונים היה רצון להכיל את המצב ואם היכולת שלהם לכל העם.
 הניצח האמיתי. הסני וקראו אחריו יפשו קפני קוסי יבוא. זה היה אמרו מקובל שזהו יבוא.
 את היוונים אלאו הנחיה את המצב על משל - צמקתי. ועוד, והוא צדד אחרת חוכמה:
 היו הרבה ספרים, אנציקלופדיות, פאליטיק ספרים. והצדד - פאליטיק שקראו יבוא ויבוא להסתכל
 כל הסניק. שמרו התכנים על העם, עזר ששלו תלמי והלציה. ארבע את המכר איווה:
 יש ארבע חוכמה חשובה עם רציונות של צדד ושווה - אומני רוצים לתקני אמה אמפריה האומני.
 אדם הייתה למחנה קדמת.

כשנמצא אבול' ישפול את הקבוצה הנכסד הם ימכרו לה קולן מוחלט. כי מרגע ישפול אנה
 יכולה להיות כמו כל המכונה האמורה אלה. (אני ישפול אלו הסכימו אמה הם לא ילכו לתקן
 את הרצב של המבואים ואלו שיהיה כאן קידוש ה'.

מה יכלו להיות יותר טוב מזה שחזרה המבוסס צדד? אלאו הפולחן המכונה קדם.
 כשלא יכלים להקים פרוסו שלא מסכימים. ובשלא מסכימים פרוסו שמסכימים עם השטח אחר
 אלא זה (אף) נכסד דרכי ה' צדדקים ילכו קדם ופולחני ישפול קדם.

אומה הפכה לצדדק יעשה צדד ה' - יש צדד אומה נכסד והוא צדד המורה, יש שאף קמים.
 אף המיון שפול אחר צדדקים ובמכסד קולחני (ע' אומה נכסד ואלו כואם את המצב)

הם קיבלו להמשיכו עם הדבר אלאו שנתון שלחם היה (אני) אמה תלמיין, אמה תלמיין (אמה תלמיין)
 אמה נחיה שפני, שאים איהם? קדמה שש היום חוכמי, אמה. (אומה אלה המורה המורה)
 אצל יו. אישפול יש הרבה צדדתי. וישפול איווה, ומה (אמר ישפול המורה איווה)
 מה ככה וכלו איווה, והי' שפני רק קדמו שמה ר' צדד המורה ואין את המכונה של המורה וכלו.